

----- Forwarded message follows -----

Date sent: Mon, 26 Apr 2004 13:12:08 +0200
From: jrottier@12move.nl
Subject: La Grande Randonnee bericht 12: Perigeux

Perigeux, 26 april 2004

Best Allemaal,

Een moeizame start vanuit Cahors met veel water en stilstand maar door een mooi land langs de prehistorie en mooie dorpen. Maar verder niet anders dan de rest van Frankrijk. De Dordogne/Perigord is niet bijzonder. Maar nu toch maar weer eens het weer want dat blijft bepalend.

Over het weer

De eerste dag kreeg ik meer water over me heen dan in heel het voorafgaande jaar. Dat was vervelend. Aangekomen in Luzech bleek de Gite door een Rugby team in gebruik en de camping was gesloten. Steenkoud ben ik opgevangen door het VVV waar ik warme koffie en Calvados gevoerd kreeg. Daar knapte ik wat van op en toen ze ook nog een huisje voor me regelden in Puy l'Eveque was de regen alweer vergeten. Maar veel beter werd het niet. Vervolgens werd het 10 dagen erg koud met stevige vorst en maar 10 graden overdag. Regen kwam in buien. Tot aan Montignac/Lascaux kon ik redelijk lopen al was de route door het vele water behoorlijk onbegaanbaar en somtijds zelfs gevaarlijk geworden. Vooral motorralleys die over dezelfde route bleken te gaan ruineerden de kleipaden en maakten er metersdiepe modderpoelen van over de hele breedte van het pad. Ik overdrijf niet.

Het bezoek van de grotten bleek de goden verzoeken. Het genereerde zoveel water dat ik zes dagen helemaal niet meer weg kon. Alleen op en neer naar het dorp voor wat brood en dat was het. In bakken kwam het naar beneden. Vervolgens leek het erg mooi weer te worden en ik vertrok, maar alleen om de dag erna helemaal weg te spoelen in een dorpje dat wel mooi maar verder helemaal niets te beleven was (Fanlac). Het was het breekpunt. Met alle spullen nat op pad trok de lucht open en het was voorjaar. Nou ja, zeg maar zomer want vanaf dat moment was het 25 graden. En het lijkt even niet te veranderen.

Maar dat zal de volgende keer ongetwijfeld weer gelogenstraft blijken te zijn.

Over de route

Het is een kort stuk van Cahors naar Perigeux, maar via de GR loop je via een bijzondere en beroemde route: de vallei van de Vézère met de vindplaatsen van de Cro-Magnon en eindigend bij de grotten van Lascaux om tenslotte ten noorden van Perigeux langs te gaan. Ik ben daar maar even afgeweken om de stad te bekijken (halte op de route van Vezelay naar Compostela) en jullie een bericht te bezorgen.

Na Cahors via Luzech (zie boven) naar Lacapelle Biron waar ik de duurste camping tot nu toe ben tegen gekomen (12 euro voor een nacht!). Het blijkt representatief voor de Perigord: ik houd de prijzen bij van wat ik dagelijks uitgeef en de Perigord is twee keer zo duur als de duurste etappe vorig jaar (Le Puy naar Moissac). En dat omdat de Fransen in 3 maanden hun geld voor het hele jaar moeten verdienen aan de toeristen. Vooral Nederlanders en Engelsen.

In drie maanden want dat geeft het volgende probleem: alles in de Perigord is dicht. Het seizoen begint pas begin of half juni en duurt tot eind augustus. Het meeste gaat pas in mei open. Nou ja dat zijn de praktische problemen.

De route is mooi en lastig want nat. Over verschillende leuke plaatsjes loop ik de Quercy uit en de Dordogne in. De stenen verdwijnen en het land wordt groener. Als ik bij Saint Cyprien de Dordogne oversteek (en mijn rugzak laat repareren door een schoenmaker) kom ik aan in Les Eyzies (Pasen). Daar ben ik even zoet want overal zijn grotten en prehistorische abri's. Allemaal vindplaatsen van de Cro-Magnon. Ik bezoek de Abri Pataud en de Abri Laugerie Basse. De eerste is het meest wetenschappelijk en het meest duidelijk. Dan gaat het in twee etappes door de vallei

van de Vézère naar Montignac/Lascaux. Vanuit Les Eyzies, een beetje achteraf op de route, bevindt zich de eerste vindplaats van de Cro-magnon. Even verder de vindplaats van de naamgever van de periode 'Het Magdalen' (De Grotte Madeleine) en zo gaat het maar verder. Een ville Troglodytique en Moustier om aan te komen in Montignac.

De dag erop naar de grot.

Nu heb ik ondertussen aardig wat grotten gezien. Een paar met schilderijen. Over Pech Merle heb ik een vorige keer al geschreven. Ik heb veel foto's gezien en ik dacht dus dat ik wel wist wat ik ging zien. Maar dan blijkt dat foto's en andere grotten je niet voorbereiden op Lascaux. In Cougnac een armzalige geit. Een dier in een enkele rode lijn op de rotswand van krap een meter lang. Nog wat enkelvoudige tekeningen. Pech Merle was al beter: gevulde tekeningen, handen en tekens. Het geheel meer een compositie.

Maar dan komt Lascaux. Een exacte kopie overigens om de originele grot niet verder te beschadigen. Als Cougnac een kladblaadje is en Pech Merle een Vermeer dan is Lascaux de Nachtwacht van de prehistorie. Het is groot, de wanden zijn volledig beschilderd in meerdere kleuren en de tekeningen gaan boven het hoofd door. Het is een compositie in plaats van een serie onafhankelijke tekeningen. De grot zelf (de hal van de stieren en de erachter liggende zaal waarvan ik de naam even kwijt ben) is niet groot. Vijf meter hoog, 15 meter breed en vijftig meter lang. Ik denk dat ik het al een beetje overdrijf. De verbinding tussen beide zalen is een nauwe doorgang van een mens breed volledig beschilderd met afbeeldingen.

Het is een kort bezoek. In 40 minuten ben je erdoor en is het verhaal verteld. Het was een afwijking van de route (aan de GR461, ik loop de GR36) maar het was de moeite waard. Foto's kunnen niet tonen wat je binnen ervaart: de afmeting van de stieren van Lascaux ten opzichte van de geit van Cougnac wordt op foto gelijk.

Er is geen groter verschil denkbaar.

Na Lascaux en de zwaarste regendag tot nu toe, rustig doorgelopen tot Perigeux met een lift voor het laatste stuk de stad in. Perigeux valt me wat tegen.

Over Mensen

Ik heb veel mensen ontmoet maar onderweg naar Perigeux toch wel twee hele bijzondere exemplaren.

De eerste was een Amerikaan (70j) die me de lift naar Perigeux gaf. Het bleek dat hij perfect Frans sprak. Hij had dat in drie jaar geleerd. In drie jaar? Ja. Hij was na de aanslag van 2001 en de Amerikaanse reactie daarop zo boos geworden op zijn land dat hij 'gevlucht' was naar Europa. Naar Frankrijk.

Hij reed in een oude 'snoek' waarvan de lagers ernstige reumatiek hadden en het was een prettig gesprek over Amerika, Bush, Europa en Frankrijk. Als Amerikanen naar Europa gaan vluchten dan is er toch iets aan de hand.

De tweede was een Vlaming (46j) op de camping in Perigeux. Een arts. Had in India gewerkt en was nu directeur van een bedrijf in ecologische zuiveringsmiddelen. Dat laatste had hem in handel met de Amerikanen in grote financiële problemen gebracht. Naar eigen zeggen omdat hij liefdadigheid deed dat door Amerika als 'terroristische activiteit' werd gezien en die dus zijn geld vasthiielden. Berooïd maar met computer en telefoon zit hij zijn zaken te regelen op de camping vanuit een tentje tussen India en Perigeux.

En verder

Een geldautomaat heeft net mijn pasje ingeslikt, omdat het zo verbogen was in de rugzak dat het niet meer naar buiten wilde. Voordat ik dat heb opgelost ben ik waarschijnlijk wel weer een aantal dagen verder. Ik kom wel vooruit door een interessant maar duur land, maar het gaat stroef. Net als vorig jaar gaat de start als door stroop. Als het warmer wordt zal de stroop ook wel dunner worden.

Dat was het tot zover. Tot een volgende keer.

Groet, Hans

----- End of forwarded message -----